

## Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Jany Dubivskej o návrhu ministra spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania na ústnom pojednávaní konanom dňa 12. februára 2009 takto

rozhodol:

JUDr. D. K., nar. , sudkyňa Krajského súdu  
v B. bytom B. D.

sa uznáva vinnou

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2008, ktorého sa dopustila tým,

že

v trestnom konaní obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K., vedenom na Okresnom súde v B. pod sp. zn. 6T 47/07 pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. 07. decembra 2007 vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa, pričom v rámci tohto výsluchu uviedla nepravdivé skutočnosti a hodnotiace úsudky týkajúce sa výkonu funkcie predsedu Okresného súdu Ž. JUDr. P. P. v období rokov 1997 – 1999, čím výrazne zasiahla do osobnostnej sféry menovaného,

teda

svojím konaním porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení neskorších predpisov, zdržať sa v občianskom živote všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu.

Podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich disciplinárny súd **u p ú š ť a** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

### O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 10. 9. 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. D. K. sudkyňi Krajského súdu v B. za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v trestnom konaní obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K. vedenom na Okresnom súde v B. pod sp. zn. 6T 47/07 pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. 07. decembra 2007 vypovedala na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa, pričom v rámci tohto výsluchu uviedla nepravdivé skutočnosti a hodnotiace úsudky týkajúce sa výkonu funkcie predsedu Okresného súdu Ž. JUDr. P. P. v období rokov 1997 – 1999, čím výrazne zasiahla do osobnostnej sféry menovaného.

Svoj návrh odôvodnil tým, že Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky bol dňa 10. marca 2008 doručený podnet JUDr. P. P. (ďalej iba sťažovateľa) na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi Krajského súdu v B. JUDr. D. K. Sťažovateľ v podnete uviedol, že na Okresnom súde B. pod sp. zn. 6 T 47/2007 je vedené trestné konanie obžalovaných Z. S. a PhDr. E. K. pre trestné činy ohovárania podľa § 206 ods. 1, 2 Tr. zák. Sťažovateľ je v uvedenom konaní v procesnom postavení poškodeného. Sudkyňa Krajského súdu v B. JUDr. D. K. v označenom trestnom konaní vypovedala na hlavnom pojednávaní 7. decembra 2007 ako svedkyňa, pričom uviedla nepravdivé údaje súvisiace s pôsobením sťažovateľa vo funkcii predsedu Okresného súdu Ž. v období rokov 1997 – 1999. Tvrdila, že v roku 1999 pri výkone kontroly na Okresnom súde Ž. ktorú vykonávala na základe poverenia v tom čase ministra spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. J. Č. ako sudkyňa Krajského súdu v B., zistila „strašne veľa pochybení“ v súvislosti so sťažovateľovým výkonom funkcie predsedu Okresného súdu Žilina, resp., že sťažovateľ z titulu svojej funkcie „svojimi rozhodnutiami nezákonne zasahoval do prideľovania vecí“ alebo, že cit. : „... keby sme napísali alebo vypracovali ako komisia ten protokol, tak čo

i len jednu vec, keby som tak spravila ako p. Dr. P., tak by som nemohla spávať, lebo v tom čase som bola podpredsedníčka Krajského súdu v E. a mne chodili zimomriavky po tele, že takéto veci je možné, na základe funkcie predsedu okresného súdu vykonávať. Boli to vážne, skutočne vážne pochybenia. Šibovali sa veci, prideľovali sa úplne v rozpore s platným rozvrhom práce, opatrenia, ktoré vydával predseda okresného súdu, boli úplne v rozpore so všeobecnými zásadami rozvrhu práce“.

Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 30 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenie štátneho funkcionára pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu sa vzťahuje primerane aj na sudcu. Navrhovateľ má za to, že v zmysle citovaného ustanovenia § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich medzi základné povinnosti sudcu patrí nielen pri výkone sudcu, po jeho skončení, ale aj v občianskom živote zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Vzhľadom na uvedené, sudca by svojim konaním nemal zadať priestor pre kritiku, či spochybňovanie jeho činnosti, morálnosti jeho konania a vystupovania nielen pri výkone svojej funkcie, ale i na verejnosti, i v súkromnom živote.

V uvedenom trestnom konaní sudkyňa JUDr. D. K. sa predmetných zásad nepridržiavala, keď uviedla na hlavnom pojednávaní 7. 12. 2007 ako svedkyňa skutočnosti, hodnotiace úsudky, ktoré neboli ničím preukázané, nezodpovedali objektívnej skutočnosti, čím ublížila na cti sťažovateľovi. Pri sudcovi z hľadiska jeho pozície ako ústavného činiteľa, predstaviteľa súdnej moci, ako jednej zo zložiek moci štátu je takéto konanie neakceptovateľné a neospravedliteľné žiadnym relevantným dôvodom.

Navrhovateľ navrhol uznať JUDr. D. K. vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a prísediacich a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich – zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Sudkyňa JUDr. D. [REDACTED] K. [REDACTED] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý doručila disciplinárnemu súdu 14. 10. 2008 sa vyjadrila, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia, ktoré sa jej kladie za vinu, pretože nie je zrejme, ktoré výroky vyslovené na hlavnom pojednávaní mali obsahovať údajne nepravdivé skutočnosti a ktorými výrokmi mala zasiahnuť do osobnostnej sféry JUDr. P. [REDACTED]. Podľa sudkyne je zrejme len to, že sa navrhovateľ doslovne stotožnil s tvrdeniami uvedenými v podnete JUDr. P. [REDACTED] a to bez akýchkoľvek dôkazov preukazujúcich krivú výpoveď sudkyne. Nie je zrejme, ako si navrhovateľ overil tvrdenia uvedené v podnete JUDr. P. [REDACTED], ani to, na základe čoho považuje výroky JUDr. K. [REDACTED] ktoré uviedla na hlavnom pojednávaní v trestnej veci, vedenej na Okresnom súde B. [REDACTED] pod sp. zn. 6 T 47/07 za nepravdivé a difamujúce.

Vo svojom písomnom návrhu sa ďalej vyjadrila, že ako môže byť plnenie zákonnej povinnosti svedčiť protiprávnym konaním, ako sa teda vôbec mohla dopustiť protiprávneho konania, keď si len plnila zákonom uloženú povinnosť. Poukázala na to, že v rámci predvolania na hlavné pojednávanie vo veci S. [REDACTED] a K. [REDACTED] vypovedala ako svedok a keďže neexistovali zákonom stanovené prekážky výpovede, bolo jej zákonom stanovenou povinnosťou v tomto konaní vypovedať. V trestnom konaní vypovedala pod prisahou a obsahom jej výpovede, ku ktorým dospela, boli zistenia, ku ktorým dospela komisia ustanovená Ministerstvom spravodlivosti v roku 1999 pri previerke na Okresnom súde v Ž. [REDACTED]. Ak by uviedla nepravdu alebo ak by zamlčala nejakú okolnosť, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, vystavila by sa nebezpečenstvu trestného stíhania pre trestný čin krivej výpovede. Podľa jej názoru pravdivosť svedeckej výpovede svedka možno relevantne namietať trestným stíhaním pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy (§ 346 Tr. zák.). Navyše súd, ktorý rozhodoval v trestnej veci 6 T 47/07 nijako nespochybnil svedeckú výpoveď JUDr. K. [REDACTED] ani v prvostupňovom rozsudku, ani v rozsudku odvolacieho súdu. V písomnom vyjadrení sa ďalej vyjadrila, že minister spravodlivosti svojím návrhom nerešpektoval jednu zo základných zásad právneho štátu a to prezumpciu nevinu (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR), ale svojím návrhom na začatie disciplinárneho konania nielenže konal v rozpore s Ústavným článkom 2 ods. 2 Ústavy SR, ale ignoroval zákonom stanovený postup pri vyšetrovaní trestných činov a bez zákonného splnomocnenia svojvoľne nahradil orgány činné v trestnom konaní a všeobecný súd, ktoré sú jedine oprávnené vyšetrovať a prejednávať trestné činy osôb (vrátane sudcov). Navrhovateľ svojím návrhom vlastne sám a bez akýchkoľvek dôkazov „rozhodol“, že sudkyňa JUDr. K. [REDACTED] spáchala trestný čin krivej výpovede a to napriek tomu, že minister spravodlivosti rovnako ako hocikto iný, je povinný rešpektovať prezumpciu nevinu v zmysle čl. 50 ods. 2 Ústavy SR. Sudkyňa JUDr. D. [REDACTED] K. [REDACTED] vzhľadom k skutočnostiam uvedeným

